

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/48/2012
Identifikačné číslo spisu:	1011201886
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201886.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu W., bytom T., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Sartorisova 10, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-200/2011 zo dňa 22. novembra 2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/235/2011-36 zo dňa 19. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/235/2011-36 zo dňa 19. júna 2012 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 161,75 eur titulom trov právneho zastúpenia na účet Advokátskej kancelárie Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom v Bratislave do 15 dní.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. p.: SLV-PS-PK-200/2011 zo dňa 22. novembra 2011 na základe ktorého bolo rozhodnuté, že žalobca zodpovedá podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“ alebo „zákon o štátnej službe príslušníkov PZ“) v plnom rozsahu za škodu, ktorú spôsobil Krajskému riaditeľstvu Policajného zboru v Bratislave zavineným porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby a je povinný uhradiť služobnému úradu škodu vo výške 2.940,- eur. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil citovaním ustanovení § 244 ods. 1 OSP, § 159 ods. 2, § 160 ods. 1 a 2, § 163 písm. a/, § 164 ods. 1 - 4 a § 165 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, ako aj ustanoveniami § 2 ods. 1, § 9 ods. 1 a § 10 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 171/1993 Z. z.“ alebo „zákon o Policajnom zbore“) a uviedol, že zákon č. 73/1998 Z. z. jasne definuje okolnosti, za ktorých bude policajt zodpovedný za vzniknutú

škodu služobnému úradu. Ide o päť predpokladov, t. j. vznik škody, porušenie povinností pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou, zavinenie a právny vzťah policajta k služobnému úradu v súvislosti s výkonom štátnej služby. Pričom pre vznik zodpovednosti policajta je potrebné kumulatívne splnenie všetkých týchto predpokladov; samotná existencia škody ako dôvod jej vzniku nepostačuje. Krajský súd tiež považoval za nevyhnutné zdôrazniť, že dôkazné bremeno pri každom z nich nesie žalovaný, resp. prvostupňový správny orgán. Podľa názoru krajského súdu v žalobcovom prípade je bez akýchkoľvek pochybností dokázaná existencia škody na služobnom cestnom vozidle. Podľa tvrdení žalovaného protiprávnym konaním žalobcu bolo porušenie povinnosti konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a majetku. Žalovaný tvrdí, že žalobca by mal v dostatočnom rozsahu ovládať oprávnenosť a podmienky použitia donucovacích prostriedkov, aby pri plnení služobných úloh a vykonávaní služobných zákrokov konal tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku. Zo skutočnosti, že škoda vznikla však nemožno automaticky dôvodiť, že bola porušená žalobcova povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku. Je to zjavné okrem iného aj zo systémového zaradenia protiprávneho konania ako samostatného predpokladu na vznik zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu a existencie § 163 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z.. Pokiaľ by priamo z existencie škody vyplývalo aj porušenie povinnosti konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku, nebolo by potrebné ustanoviť protiprávne konanie ako samostatný predpoklad zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu. Výklad žalovaného je tak podľa krajského súdu možno považovať za príklad neprípustnej kruhovej argumentácie. Keďže však zákonodarca zjavne počítal so situáciami, kedy napriek riadnemu výkonu štátnej služby policajt spôsobí škodu, je potrebné vykonať riadne dokazovanie, či okrem vzniku škody boli naplnené aj ostatné zákonné predpoklady, t. j. protiprávne konanie policajta, príčinná súvislosť medzi týmto protiprávnym konaním a škodou a tiež zavinenie (okrem prípadov uvedených v § 164 a § 165 zákona č. 73/1998 Z. z.), k čomu v žalobcovom prípade nedošlo. Krajský súd prijal zver, že žalovaný nijakým spôsobom neodôvodnil nezákonnosť žalobcovho konania vo vzťahu k povinnosti policajta v službe vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania. Povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám nemožno absolutizovať, predovšetkým ju nemožno nadradiť plneniu úloh Policajného zboru a zákonných povinností sním súvisiacich. Žalovaný bol takisto povinný posúdiť konanie žalobcu vo vzťahu k úlohám Policajného zboru, predovšetkým vo vzťahu k ochrane základných práv a slobôd, najmä ochrane života, zdravia a bezpečnosti osôb pri snahe zastaviť rýchlo jazdiace vozidlo, ktorého vodič mal byť podozrivý z páchania trestného činu a mohol teda ohrozovať uvedené hodnoty. Tento sa však s otázkou vzniku škody, ktorá vyplýva z rizika riadneho výkonu štátnej služby nevysporiadal. Rovnako sa (v prípade, ak by bolo riadne dokázané protiprávne konanie žalobcu) nevysporiadal s otázkou zavinenia a vplyvom skutočnosti, že žalobca pri výkone služobného zákroku priebežne informoval o svojom postupe operačné stredisko. Tvrdenie žalovaného, že táto skutočnosť nezabavuje žalobcu povinnosti konať pri prenasledovaní vozidla tak, aby nedochádzalo ku škode na majetku je síce pravdivé, avšak ide o skutočnosť, ktorá môže mať vplyv na existenciu zavinenia, t. j. jedného z predpokladov vzniku zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu.

Na záver krajský súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo ku kumulatívne splneniu všetkých zákonom stanovených podmienok vzniku zodpovednosti žalobcu za škodu služobnému úradu, na ktoré upozorňoval žalobca už v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalovaného, avšak žalovaný sa s touto skutočnosťou nijak nevysporiadal, považoval krajský súd napadnuté rozhodnutie aj za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v sume 314,18 eur.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa jeho zmeny v podobe, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky žalobu žalobcu zamietol.

Mal za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedol, že v predmetnej veci sa v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrenia k podanej žalobe žalobcu, ktoré bolo zaslané Krajskému súdu v Bratislave pod č. p.: SLV-PS-S-41/2012 zo dňa 01. marca 2012.

Nesúhlasil s názorom krajského súdu, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia

veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Citujúc ustanovenia § 159 ods. 1, 2, § 160 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z. z. mal za to, že všetky predpoklady ustanovenia § 160 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. boli u žalobcu naplnené.

Žalovaný nesúhlasil ani so závermi krajského súdu týkajúcimi sa výkladu ustanovenia § 163 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., ktorý považoval za príklad neprípustnej kruhovej argumentácie. Žalovaný mal naopak za to, že neudržateľný je názor, že ak počas výkonu štátnej služby policajt spôsobí akúkoľvek škodu, či už na zdraví alebo na majetku, nenesie za ňu žiadnu zodpovednosť, pretože to vyplýva z rizika riadneho výkonu štátnej služby.

Taktiež žalovaný namietal závery krajského súdu že povinnosť konať tak, aby nedochádzalo ku škodám nemožno 1/ absolutizovať, predovšetkým ju nemožno nadradiť plneniu úloh Policajného zboru a zákonných povinností s ním súvisiacich, majúť za to, že prenasledovanie vozidla jazdiaceho po poli so služobným cestným vozidlom, ktoré nie technicky vybavené na takéto prenasledovanie po poli, nie je možné podľa názoru žalovaného považovať za riadny výkon štátnej služby. Poukazoval pritom najmä na ustanovenia piateho oddielu zákona č. 171/1993 Z. z., najmä ustanovenie § 10 ods. 1 písm. d/, v zmysle ktorého nie je policajt povinný vykonať služobný zákrok, ak vzhľadom na konkrétnu situáciu nie je predpoklad, že zákrok bude úspešne vykonaný.

Mal za neudržateľný názor, že ak počas výkonu štátnej služby policajt spôsobí akúkoľvek škodu, či už na majetku alebo zdraví nenesie za ňu žiadnu zodpovednosť, pretože to vyplýva z rizika riadneho výkonu štátnej služby.

Žalovaný mal za to, že s otázkou vzniku škody, ktorá vyplýva z rizika riadneho výkonu štátnej služby sa v dostatočnom rozsahu vysporiadal na str. 4 žalobou napadnutého rozhodnutia, ako aj v prvostupňovom rozhodnutí.

Pokiaľ krajský súd vytýkal žalovanému, že sa nevysporiadal s otázkou zavinenia a vplyvom skutočností, že žalobca pri výkone služobného zákroku priebežne informoval o svojom postupe operačné stredisko, žalovaný bol toho názoru, že so všetkými predpokladmi stanovenými v § 160 ods. 2 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ sa napadnutom rozhodnutí vysporiadal v dostatočnom rozsahu tiež zotrúvajúci na názore, že pri plnení služobných úloh a vykonávaní služobných zákrokov je žalobca, ktorý je odborne vyškolený a vycvičený, samostatný a kompetentný, má byť iniciatívny a musí sa ich ujať bez toho, aby obdržal k jednotlivým úkonom rozkaz, prípadne akýkoľvek pokyn. Týchto povinnostiach a kompetencii žalobcu i okolnostiach danej veci, možno mať za to, že povinnosť vyplývajúca z § 159 ods. 2 zákona porušil, pretože štátnu službu nevykonával riadne.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie žalovaného uviedol, že žalovaný vyvodil zodpovednosť žalobcu za vzniknutú škodu, napriek tomu, že neboli kumulatívne splnené všetky zákonom stanovené podmienky zodpovednosti za škodu žalobcu v zmysle § 160 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., a to minimálne pri absencii podmienky porušenia povinností pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, absencia príčinnej súvislosti medzi porušením povinností a vzniknutou škodou a absencia zavinenia.

V prípade, ak by bol štandardizovaný postup, pri ktorom škoda, ktorá v rámci výkonu zákroku hrozí alebo vznikne, príslušníci Policajného zboru by pri výkone svojich povinností boli neprimerane obmedzovaní v riadnom výkone služobných povinností, a to obavou z prenesenej zodpovednosti v prípade vzniknutej škody.

Ďalej uviedol, že na základe skutočností, že v danom prípade, sa do rozporu dostáva ochrana dvoch rozličných hodnôt, ktoré výkonom služby príslušníka policajného zboru majú byť chránené, je potrebné porovnať, ktorej je potrebné priznať v danom prípade väčšiu ochranu.

S poukazom na § 163 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z. uviedol, že pri plnení povinností postupoval v zmysle zákonných ustanovení (§ 1 ods. 1, § 9 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore) a naplňal účel svojho povolania, nakoľko v čase vykonávania zásahu existovalo dôvodné podozrenie z páchania protizákonnej činnosti zo strany sledovanej osoby. Predmetné podozrenie sa aj potvrdilo, keďže po vykonaní zásahu a nájdení prenasledovaného motorového vozidla v poli a vykonaní jeho prehliadky bol nájdený preukaz osoby, ktorá užíva Metadon a súčasne má uložený zákaz viesť motorové vozidlo.

Súčasne žalobca poukázal na skutočnosť, že pri výkone služobného zákroku priebežne informoval o svojom postupe operačné stredisko (bez pokynu operačného strediska k ukončeniu vykonávaného zákroku z dôvodu zmeny povrchu trasy prenasledovaného vozidla). Samotné konštatovanie služobného

úradu o existencii vedomosti žalobcu o nevhodnosti terénu pre dané služobné vozidlo nemôže zakladať zodpovednosť za škodu služobnému úradu, nakoľko nenapĺňa zákonom ustanovené predpoklady jej vzniku a s uvedenými skutočnosťami sa žalovaný vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal.

V ostatnom sa žalobca pridržiaval skutočností uvedených v žalobe (o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. p. SLV-PS-PK-200/2011 zo dňa 22. novembra 2011 a žiadosti o odklad vykonateľnosti rozhodnutia) zo dňa 01. decembra 2011 a v doplnení žalobných dôvodov zo dňa 05. decembra 2011.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S/235/2011-36 z 19. júna 2012 ako vecne správny potvrdil. Pre prípad úspechu si uplatnil trovy odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP a § 211 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, včítane opísania skutkového stavu veci. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty v prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku doplnia nasledovné:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb, alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov v správnom súdnictve je ovládané dispozičnou zásadou (§ 249 ods. 2 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postup správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej

veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa § 159 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný konať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví a majetku, ani k bezdôvodnému obohateniu. Ak hrozí škoda, je povinný na ňu upozorniť nadriadeného. Ak na odvrátenie hrozacej škody treba neodkladne vykonať služobný zákrok, policajt je povinný zakročiť podľa osobitných predpisov.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt zodpovedá služobnému úradu za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením svojich povinností pri výkone štátnej služby alebo v priamej súvislosti s ním. Služobný úrad je povinný preukázať policajtovi zavinenie s výnimkou prípadov uvedených v § 164 a 165.

Podľa § 160 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. predpokladom na vznik zodpovednosti policajta za škodu služobnému úradu je:

- a/ vznik škody,
- b/ porušenie povinností pri plnení výkonu štátnej služby a plnení služobných úloh alebo v priamej súvislosti s ním,
- c/ príčinná súvislosť medzi porušením povinností a vzniknutou škodou,
- d/ zavinenie,
- e/ právny vzťah policajta k služobnému úradu v súvislosti s výkonom štátnej služby.

Podľa § 163 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z. z., policajt nezodpovedá za škodu, ktorá vyplýva z rizika riadneho výkonu štátnej služby.

Podľa § 164 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., ak služobný úrad písomne zverí policajtovi hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu alebo iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, zodpovedá za vzniknutý schodok.

Podľa § 164 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt sa zbaví zodpovednosti celkom alebo čiastočne, ak preukáže, že schodok vznikol celkom alebo čiastočne bez jeho zavinenia.

Podľa § 164 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z., ak je policajt prevedený na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, preložený na inú funkciu alebo preveľený do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, služobný úrad písomne prevezme hotovosť, ceniny, tovar, zásoby materiálu a iné hodnoty, ktoré je policajt povinný vyúčtovať služobnému úradu.

Podľa § 164 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z. z., zoznam funkcií a činností, pre ktoré sa vyžaduje písomné zverenie hotovosti. Cenín, tovarov, zásob materiálu alebo iných hodnôt, ktoré je policajt povinný vyúčtovať, a podrobnosti o vykonávaní inventúr ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá ministerstvo.

Podľa § 165 zákona č. 73/1998 Z. z., policajt zodpovedá za stratu služobnej rovnošaty a jej súčastí, výzbroje a iných predmetov, ktoré mu boli zverené na základe písomného potvrdenia. Tejto zodpovednosti sa policajt zbaví, ak preukáže, že stratu nezavinil.

Podľa § 1 ods. 1 zákona o policajnom zbore Policajný zbor plní tieto úlohy:

- a/ spolupôsobí pri ochrane základných práv a slobôd, najmä pri ochrane života, zdravia, osobnej slobody a bezpečnosti osôb a pri ochrane majetku,
- b/ odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatel'ov,

c/ spolupôsobí pri odhaľovaní daňových únikov, nezákonných finančných operácií,
d/ vykonáva vyšetrovanie o trestných činoch a skrátené vyšetrovanie o trestných činoch,
e/ vedie boj proti terorizmu a organizovanému zločinu,
f/ zaisťuje osobnú bezpečnosť prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky, predsedu vlády Slovenskej republiky, predsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ministra vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) a ďalších osôb určených zákonom alebo vládou (ďalej len „určená osoba“),
g/ zaisťuje ochranu diplomatických misíí a ďalších objektov určených zákonom alebo vládou (ďalej len „určený objekt“) a spolupôsobí pri fyzickej ochrane jadrových zariadení,
h/ zabezpečuje ochranu štátnej hranice, ak osobitný predpis neustanovuje inak,
i/ spolupôsobí pri zabezpečovaní verejného poriadku; ak bol porušený, robí opatrenia na jeho obnovenie,
j/ dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení,
k/ odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatel'ov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje 2) a prejednáva,
l/ vykonáva pátranie po osobách a pátranie po veciach,
m/ poskytuje ochranu a pomoc ohrozenému svedkovi a chránenému svedkovi, 2a),
n/ vykonáva kriminalisticko-expertízu a znaleckú činnosť,
o/ spolupôsobí pri zabezpečovaní ochrany civilného letectva, 2b),
p/ oznamuje obci porušenie zákazu požitia alkoholických nápojov a iných návykových látok osobou maloletou do 15 rokov alebo mladistvou do 18 rokov,
r/ dohliada na bezpečnosť a plynulosť železničnej dopravy v obvode železničných dráh,
s/ podieľa sa na zisťovaní a objasňovaní príčin ohrozovania bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy v obvode železničných dráh,
t/ spolupôsobí pri zabezpečovaní bezpečnosti železničnej prepravy jadrových materiálov, špeciálnych materiálov a zariadení v súčinnosti s prepravcom a dopravcom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, policajt v službe je povinný v medziach tohto zákona vykonať služobný zákrok, ak je páchaný trestný čin alebo priestupok alebo je dôvodné podozrenie z ich páchania.

Podľa § 10 ods. 1 zákona o Policajnom zbore, policajt nie je povinný vykonať služobný zákrok, ak:
a/ jeho zdravotný stav a vplyv liekov alebo iných látok podstatne znižuje jeho schopnosť konať,
b/ na jeho vykonanie nebol odborne vyškolený alebo vycvičený a ak povaha služobného zákroku také odborné vyškolenie alebo vycvičenie vyžaduje,
c/ tomu bráni dôležitý záujem služby,
d/ vzhľadom na konkrétnu situáciu nie je predpoklad, že zákrok bude úspešne vykonaný.

Vychádzajú zo skutkového stavu preukázaného v danej preskúmvanej veci tak, ako ho i správne popísal vo svojom rozsudku krajský súd, a opätovne citovaných zákonných ustanovení najvyšší súd považuje za nesporné, že správny orgán pri vydaní rozhodnutí nepostupoval podľa uvedených ustanovení zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore a zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov PZ.

Takto potom aj podľa názoru najvyššieho súdu v zhode s krajským súdom nedošlo ku kumulatívemu splneniu všetkých zákonom stanovených podmienok vzniku zodpovednosti žalobcu za škodu služobnému úradu. Žalovaný vo svojom odvolaní v podstate namieta to, čo uviedol už vo svojom vyjadrení k žalobe a s ktorými tvrdeniami sa krajský súd náležite vypořiadal. Preto námietky vznesené v odvolaní považuje najvyšší súd za právne irelevantné, také, ktoré nemohli ovplyvniť správne právne závery vyslovené krajským súdom ani vecnú správnosť jeho rozsudku.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom na podanie žaloby žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, nerozhodol svojvoľne ani protizákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenu ani zrušenie napadnutého rozsudku považujúc aj jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiadny rozpor so zákonom č. 73/1998 Z. z. ani zákonom č. 171/1993 Z. z., rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá

OSP a § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 250k ods. 1 OSP a § 151 ods. 1 a 5 OSP v zmysle ich vyčíslenia právnym zástupcom v sume 161,75 eur (vyjadrenie na odvolanie zo 06. septembra 2012) 1 úkon á 127,16 eura + jedenkrát režijný paušál á 7,63 eura + 20 % DPH á 26,96 eura, všetko podľa § 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. a/, b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uplatnil i náhradu trov prvostupňového konania, táto mu už bola krajským súdom priznaná.

Náhradu trov odvolacieho konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet Advokátskej kancelárie Ivan Syrový, s. r. o., so sídlom v Bratislave (§ 149 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., č. účtu XXXXXXXXXXX/XXXX do 15 dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.